

2017

č. 11

P

laváček

Z výzkumu globálních klimatických změn

Pozvánka

Sejdeme se na sv. Mikuláše, ve středu 6. prosince v 17:00 v Přírodovědném klubu Barrande v Ježkově ulici 8 na Žižkově.

Zápis

Sešli jsme se v sestavě: **Pegas, Chingo, Petr, Přemík, Jakub, Bobánek, Reyp, Bob, Smeták, Zub, Pacík, Pulec, Yško, Foki, Miriam a Peli.**

Omluvenky:

Ahoj, omlouvám se na schůzku, máme rodinou oslavu. dík. keep**JOB**
S politováním se musím omluvit na středeční schůzku, dělají nám v baráku novou plynovou přípojku a musím být přítomen po páté hodině, jinak mne nepřipojí a to by bylo nepříjemné. Všechny zdravím. **Mahu**

Zdravím všechny, těšil jsem se na setkání, ale omlouvám se, zradilo me srdíčko a ležím v nemocnici. 555 **Rony**

Omluvte mě, vodím young skauty a nezbyvá mi čas na Old skauty. **Zbyněk**

Omlouvám se. pracuji, **Kačka**

Omluvil se také **Pirilík**

Ahoj! Zajíc **Hakim** se omlouvá, zpíval dopoledne v kostele a do Ježkovy to už dneska nedoskáče. Za to už pracuje na Berichtu z Memoriálu. Pozdravení všem.

Omlouvám na prosincovou schůzku, protože ve středu 6.12. mám s naším zdejší souborem vystoupení v rámci adventních akcí v Rakovníku. Proto také přeju všem Prvostředečnickům hezké Vánoce a všechno dobré do nového roku. Pokud jde o první schůzku v novém roce, měla by se konat 3.1., se rovněž, a to z důvodů tradičního setkání příbuzenstva z Efčiny strany, nebudu moci zúčastnit. Takže se už předem omlouvám i na ten termín, ačkoli to bude aktuální "až příští rok". **Reyp**

Před svým návratem do Toronta na schůzce fotografoval **Smeták**:

Kromě vtipů a barvitého líčení **Pegase** s jeho anabází s opravou brýlí se s příchodem **Miriam** a **Peli** stala schůzka věcnou. Děvčata nás informovala o velmi utěšitelném stavu oddílu, kdy je více požadavků na přijetí nováčků, než je volných míst. Oddíly dnes čítají kolem 80 ti kluků a děvčat. **Miri** vyzdvihla kvality nového kapitána kluků **Sakuse** a funkci současné přístavní rady (**Reyp, Dorka, Hojta, Adámek, Pešek, Boburn, Mořic, Dalm, Dastén, Eggy**). Přístavní rada je orgán poradní. Využili ho kapitáni např. teď na podzimkách na Petrášce v krizové situaci blížící se vichřice a s ní spojeným zákazem vycházení - pomohli rozhodnout, že malé děti odjely před vichřicí v sobotu a velké zůstaly do pondělí, kdy už bylo zase možné sejít bezpečně do Špindlu.

Ustavení funkce komodora není v současnosti nutné. Dále kapitánky vysvětlily, proč se oddílu nehodí naše nabídka klubovny ve sklepě u **Kabla** (hlavně malé prostory bez oken a větrání). Oddíl zatím vystačí se současnou klubovnou, kterou má pronajatou od městské části za velmi výhodnou cenu. Bude asi nutné kvůli velikosti jednotlivých oddílů mít schůzky i v jiný den než je středa.

Detektivku si oddíly přejí uspořádat některou sobotu a neděli v březnu. Účastní se jí 3 mužstva kluků po osmi lidech a tři družiny děvčat o osmi lidech. Protože mezi Prvostředečníky zatím není shoda o tom, jak by měla detektivka vypadat, ti z vás, kdo mají nějaký nápad, si ho připravte pokud možno co nejkonkrétněji a pobavíme se o tom na příští schůzce.

Rozešli jsme se tentokrát kolem osmé hodiny, ale řada z nás zašla ještě na vietnamské rolky do nedávno otevřeného bufetu; a pak ještě ti nejvytrvalejší šli na závěrečný drink k **Zubovi**. Domů jsme odjeli až po desáté.

Vyhlášení interní sbírk

22. listopadu t.r. jsem zrealizoval projekt, který vznikl již v loňském roce a byl prodiskutován a schválen i kapitánkou přístavu **Miri**. Jedná se o odkup 100 ks knihy „Skautský oddíl“ ze zásob Tiskového a distribučního centra Junáku. Odkoupení se uskutečnilo za účelem budoucího využití těchto knížek v rámci činnosti oddílů a přístavu, např. pro dary novým členům nebo naopak odcházejícím zasloužilým kormidelníkům apod., a to za účelem rozšíření povědomosti členů oddílů o historii skautingu a dvou nejstarších

fungujících oddílů Dvojky a Pětky. Způsob využití bude projednán s kapitanáty v rámci působnosti přístavní rady. Knihy jsem nakoupil za sníženou cenu a celková částka činí 14 825,- Kč.

Žádám o schválení a zahájení sbírky mezi Prvostředečníky na tuto částku, čímž se tato akce stane naším darem přístavu se zaměřením na osvětu o historii Pětky mezi mladými skauty.

Jednotlivé příspěvky je možné poukazovat bezhotovostně na č. účtu 542456379/0800, s variabilním symbolem 555 a zprávou pro příjemce: Skautský oddíl.

Jakmile bude částka naplněna, dám operativně zprávu k ukončení sbírky. V případě, že nasbíraná částka přesáhne uvedenou hodnotu, bude přebytek poukázán na konto přístavu jako dar.

Reyp

Jubilejní padesátý „Nižbor“

Rok 2018 je rokem, kdy uplyne 50 let od zahájení tradice pořádání slavnostních táboráků Pětky – 5. přístavu vodních skautů Praha v okolí Nižbora. Doba je to relativně dlouhá a konkrétní místo konání se několikrát změnilo. Posledním místem ale je údolí Výbrnice, které je vlastně tím nejvhodnějším, protože zde byla před 2. světovou válkou, přesněji do léta roku 1940, skautská základna, nazývaná skautská rezervace Nižbor. Její vznik a provoz byl úzce s Pětkou spojený a také poslední tábor před zákazem skautingu nacistickou okupační správou byl tábor vlčat Pětky. Proto se zde, po druhé obnově skautingu v roce 1968, konal ten první „nižborský“ táborák. Bylo to na kopci nad údolím. Tradice, která tím byla založena, trvá nepřetržitě doposud. Stejně tak od té doby platí i klíč k termínu konání – první sobota po druhé středě v červnu.

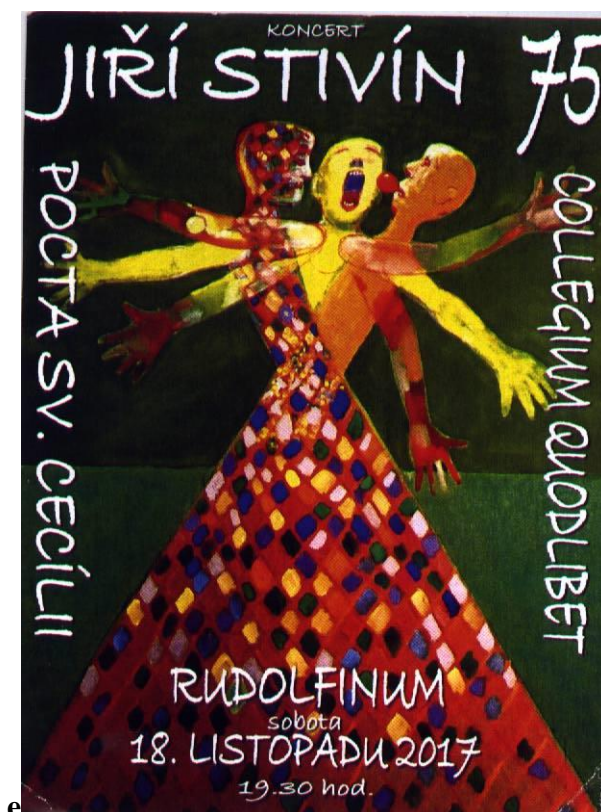
V roce 2018 tento termín padne na sobotu 16. června. Zároveň by se v tento den měl zahájit nový styl užívání údolí Výbrnice, tedy konkrétně louky se srubem. Srub a louka jsou v soukromých rukách, které patří velkému příznivci a příteli Pětky a skautingu. Proto bude i nadále možné, abychom sem přicházeli a uctili zde památku Jaroslava Nováka – Braťky, jehož pomník – menhir tu byl vztyčen před dvěma lety, případně zde konali různé slavnostní akce, související s životem skautského společenství. Zkrátka by zde mělo vzniknout poutní místo nejen pro nás, tedy Pětku, ale i pro ostatní skauty, kteří o to projeví zájem.

Proto zvu tímto všechny Pětkáře a Pětkářky, jakož i ostatní skauty, skautky, přátele a příznivce skautingu k návštěvě Výbrnice a účasti na slavnostním táboráku v uvedené červnovou sobotu, kterou se uzavře jedna etapa tradice a započne nová, s novými

souvislostmi a možnostmi. Zároveň vyzývám nejen k velké účasti, ale hlavně k účasti aktivní, tak jak se na správný skautský slavnostní táborák sluší a patří.

Dejte si tedy 16. červen 2018 do svých diářů červeným písmem a připravte se, přesně podle hesla „Buď připraven!“ a očekávejte další informace. 555 **Reyp**

Koncert k počtě sv. Cecíli

Sešli jsme se v hojném počtu na **Kačkově** koncertu. Byl to opět zážitek jak z klasické barokní hudby, tak z různých hudebních vtipů, schválností, varhanních peripetií, sborového zpěvu s ohromujícím finále, kdy zpívali profesionální pěvci usazení na balkónech mezi posluchači. Koncert skončil ovacemi ve stoje zcela naplněné Dvořákovy síně Rudolfiny.

Ovšem pro Prvostředníky zábava nekončila. Jednak začali konzumovat šampus už před koncertem a nazvali to mimořádnou oddílovou schůzkou, jednak, a to hlavně, pak vše pokračovalo po koncertě. Prostě všestranný sukces díky **Kačkovi**, jeho účinkujícím dětem a kamarádům a pak vždy v pozadí vše kontrolující a zabezpečující **Lence**. Tak děkujeme.

Koncert natáčel a fotografoval **Plavec** a **Přemík**. Společné skupinové fotografie fotografovala Přemíkova snacha **Jana**, jeho Leicou.

Relax před koncertem

Takhle nenápadně to začalo

Pak se ke **Kačkovi** přidala **Markéta**

a koncert pokračoval stále novými příchozími; tady je **Kačka** s Collegiem Quotlibet a na empoře před varhanami stojí zpěváci.

Veškeré dění soustředěně pozorovala **Lenka**

Tady jsou Prvostředečníci bez manželek, přítelkyň, přátel a rodinných příslušníků...

... a tady jsou s nimi.

Po koncertě se rozproudila zábava při které se **Kačkovi** připíjelo na zdraví.

Foki jako vždy decentní, **Kačka** jako vždy se smějící a vše pozorující **Pegas** svým magickým pohledem, který tak dobře znají děvčata roztroušena po celé Praze

Speciálním objektem pro **Přemíkova** Leicu byl zasmušilý, ale elegantní **Jakub** se **Samantou**,

Přemík se snachou **Janou**

Kačka s Chingem, Lídou a Jitkou

Pulec s Nad'ou a Zub s Magdou

Vzácná fotografie, na které **Lenka** konečně sedí

Kačka pod přísným pohledem **Profesorky**

a stále úžasná a bystrá herečka Zdenka Procházková (91!) s kterou si řada z nás měla možnost po koncertu popovídat.

Na závěr, jako jeden z posledních, odcházel z Rudolfiny **Pegas**, který musel z křesla zvednout, zřejmě sektem zmoženého, **Pacíka**

Nakonec ještě otázka: Víš milý čtenáři či čtenářko co znamená „Quodlibet“ v názvu **Kačkova** komorního orchestru?

Latinské slovo „Quodlibet“ lze přeložit jako „co je libo“ a v hudbě to znamená rozvernou skladbu, která vzniká složením několika známých melodií. Jako příklad se uvádějí Góbergovy variace J.S. Bacha. Ovšem Kačka to překonával a jeho vstupy do vážných skladeb vyvolávaly spontánní smích posluchačů.

Vtipy?

Rozhovor dvojčátek v bříšku:

Věříš v život po porodu?

Určitě. Něco po porodu musí být. Možná jsme tu právě proto, abychom se připravili na to, co bude pak.

Blbost, žádný život po porodu není. Jak by vůbec mohl vypadat?

To přesně nevím, ale určitě tam bude více světla než tady. Třeba budeme běhat po svých a jíst pusou.

No to je přece nesmysl! Běhat se nedá a jíst pusou to je úplně směšné! Živí nás přeci pupeční šňůra. Něco ti řeknu. Život po porodu je vyloučený - pupeční šňůra je už teď moc krátká.

Ba ne, určitě něco bude. Jen asi bude všechno trochu jinak, než jsme tady zvyklí. Tunel a na jeho konci světlo.

Ale nikdo se přece odtamtud po porodu nevrátil. Porodem prostě život končí – a vůbec, život není nic jiného než vleklá stísněnost v temnotě.

No já přesně nevím, jak to tam bude po porodu vypadat, ale každopádně uvidíme mámu a ta se o nás postará.

Mámu? Ty věříš na mámu? A kde má podle tebe být?

No přece všude kolem nás! V ní a díky ní žijeme. Bez ní bychom nebyli.

Tomu nevěřím. Žádnou mámu jsme nikdy neviděli, takže je jasné, že žádná není.

Ale někdy, když jsme zticha, můžeme zaslechnout, jak zpívá, nebo cítit, jak hladí náš svět. Víš, já si fakt myslím, že opravdový život nás čeká až potom.

Lékařská rada

Říká mladý lékař staršímu kolegovi: "Těch chorob je tolik, jak je mám poznat?"

Zkušenější lékař se usměje a říká: "Přijde kuřák, řekneš mu, že to má z kouření.

Ožralovi, že z chlastu. Přijde tlust'och, hodíš to na obezitu. U chcípáka na podvýživu. Když v práci dře nebo je sportovec, tak to prohlásíš za přetížení nebo přetrénování. Usedlému řekneš, že je to z nedostatku pohybu. Mladému, že jde o růstové problémy. Starému, že je to ve stáří normální. A co máš říci masožravým, vegetariánům, opáleným a neopáleným, to už snad chápeš sám, vždyť na co bys jinak měl ten čerstvý diplom. Vyúčtuješ si měření krevního tlaku a poplatky a hlavně mu nakonec předepíšeš hrst prášků od nejlépe platícího dealera. Když přitom bude remcat, že mu minule po těch práscích bylo hůř a že mu nepomáhají, tak mu řekneš, že lékař jsi ty a ne on, že musí něco vydržet, že začnou zabírat až po delším čase, že je určitě bral nepravdělně, nebo že je asi zapíjel alkoholem a ať je určitě bere dál. Když bude hodně otravný, vyměníš mu je za prášky od druhého nejlépe platícího dealera, poznamenáš, že tyto už jsou ty vůbec nejlepší, že jsou ze Švýcarska a budeš se u toho tvářit, jako bys mu je platil ze svého."

Mladý: "No ale co když přijde zcela průměrný nekuřák?"

Zkušený: "No potom ho, podle své nálady, buď prohlásíš za hypochondra a vyhodíš ho hned nebo řekneš, že je to psychosomatické a přihraješ ho kamarádovi psychiatrovi."

Mladý: "Ale co když se ho ani potom nezbavím?"

Zkušený: "V takovém případě ho pošleš na kolečko odborných vyšetření. A máš od něj pokoj nejmíň na rok. A kdyby i to náhodou přežil a ještě se k tobě vrátil, už bude dávno mít jiné starosti, nevzpomene si ani, jak se jmenuje, natož aby tě otravoval, že chce nějakou diagnózu a léčbu."

Mladý: "Díky za rady, nepochybně ze mne bude také výborný lékař."

Učitelka probírá s pubertáky rozmnožování. Aby odlehčila situaci, ptá se: „Kdo si myslí, že vaše narození má na svědomí čáp?“

Přihlásí se jedna dívka: „Já“

Třída se rozesměje.

„Jsi si tím jistá? Podívej se, jak reagují spolužáci.“

„Ano. Věřím tomu.“

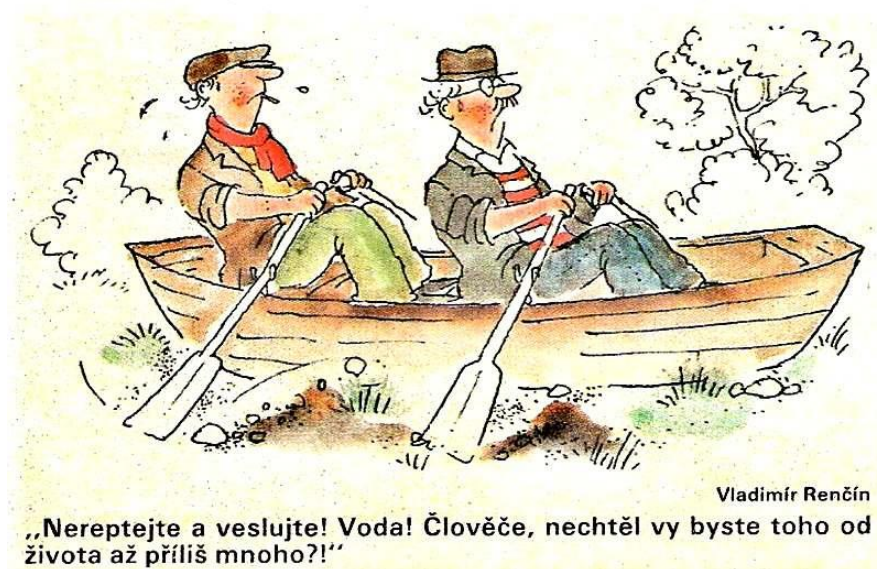
Bouřlivý smích ve třídě.

„Tohle tady nevyřešíme. Požádej matku, ať za mnou přijde zítra do kabinetu.“

Druhý den do kabinetu vchází žena. „Dobry den. Já jsem Čáповá. Dcera říkala, že se mnou chcete o něčem mluvit.“

Manžel se mě ptal, proč nemám uklizeno, když jsem celý den doma. Tak jsem se ho zeptala, proč nejsme bohatí, když je celý den v práci.

A na závěr jeden vodácký, jako vzpomínka na Vladimíra Renčina:

Citáty (Georg Christoph Lichtenberg; vybral **Bobánek**)

Člověk tak mocně nařiká při každé bolesti, a tak málo se raduje, když žádnou nemá.

Kdo má méně, než si přeje, měl by vědět, že má víc, než si zasluhuje.

Lidi je třeba učit, jak mají myslet, a ne to, co si mají myslet.

Se zvykem je to leckdy zlá věc: Působí, že se bezpráví považuje za právo a blud za pravdu.

Listárna

Doporučení k návštěvě zajímavé výstavy.

Jde o kreslený humor Pavla Kantorka v zařízení InGarden, v ulici Pod Primaskou 45, Praha 10 - Strašnice. Je to kousek od stanice metra Strašnická. Výstava potrvá až do 20.12.2017, každý všední den od 9 do 17 hodin.

Reyp

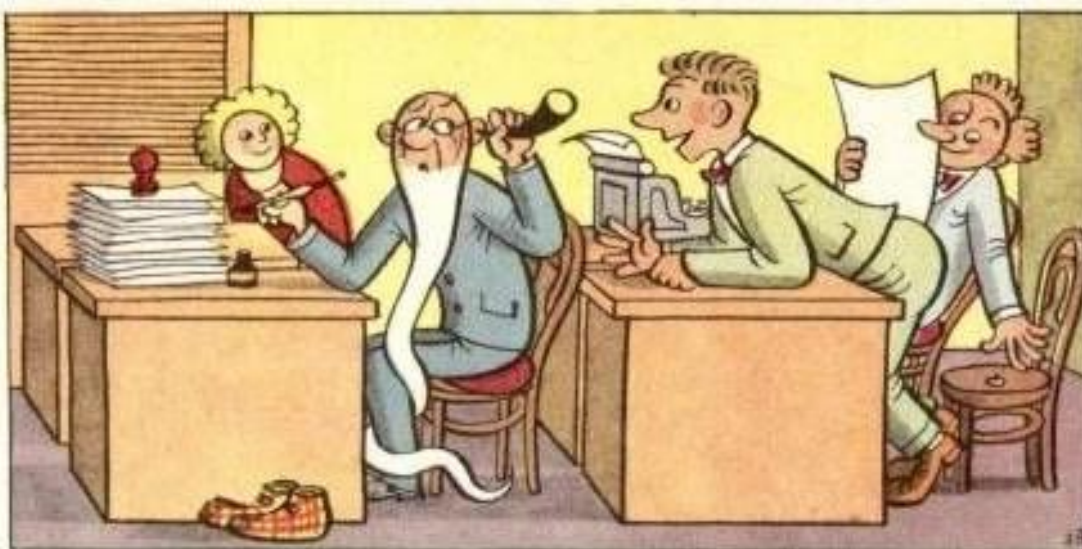
Záhada Selimovy vlajky

Je to vlajka hessenského města Bad Hersfeld. Tam jsem pobýval snad dvacetkrát. V tom městě je ruina největšího románského kláštera v Evropě, ruina je uzpůsobena pro provádění činoher a oper (moje práce, hrál jsem tam třeba Prodanou nevěstu v němčině, ostatně první Smetanova verze byla skutečně v němčině...), má dokonce stahovací a zatahovací střechu, je to úžasný objekt. Bad Hersfeld byl takový můj "druhý domov" díky schopnosti domluvit se, tehdy jsem němčinou slušně vládnul, byl jsem v prvním maturitním ročníku, kterému bylo "dovoleno" z němčiny maturovat. Setkal jsem se tam s řadou úžasných lidí... **Selim**

Ještě k té vlajce dvě věci – kdysi v době dělení našeho Československa jsem tu vlajku pověsil na stěnu domu směrem do dvora, ta vlajka byla vidět i z horní ulice. Byla sobota, lidé se u plotu zastavovali a koukali na tu vlajku. Já měl kolem poledne schůzku s partou hasičů, ti nám tady tehdy pomáhali s odklizením, měl jsem pro ně peníze, ty jsem jim předával v té hospodě, šly dvě tři rundy rumu a oni se ptali, co mi to tam visí za prapor... Říkám, že vláda vypsalá soutěž na nové státní symboly, též na vlajku, šéf komise nechal pár těch praporů ušít a že je budou vyvěšovat tu a tam, to aby se lid mohl vyjádřit. A že ten šéf je můj známý a na víkend mi ten jeden prapor půjčil. Následky byly děsné, oni to po vsi rozkecali a za plotem se tvořilo procesí. Když jsem se pak přiznal, málem jsem od nich dostal přes držku... No a ještě – to už snad na okraj – jak ty různé symboly si jsou podobné. Lev s korunou, kříž, ladění barev... Co dodat...

Lidé se mě ptají, kdy už půjdu doopravdy do penze. Ve starých číslech časopisu Dikobraz jsem konečně našel vhodnou odpověď'. **Pacík**

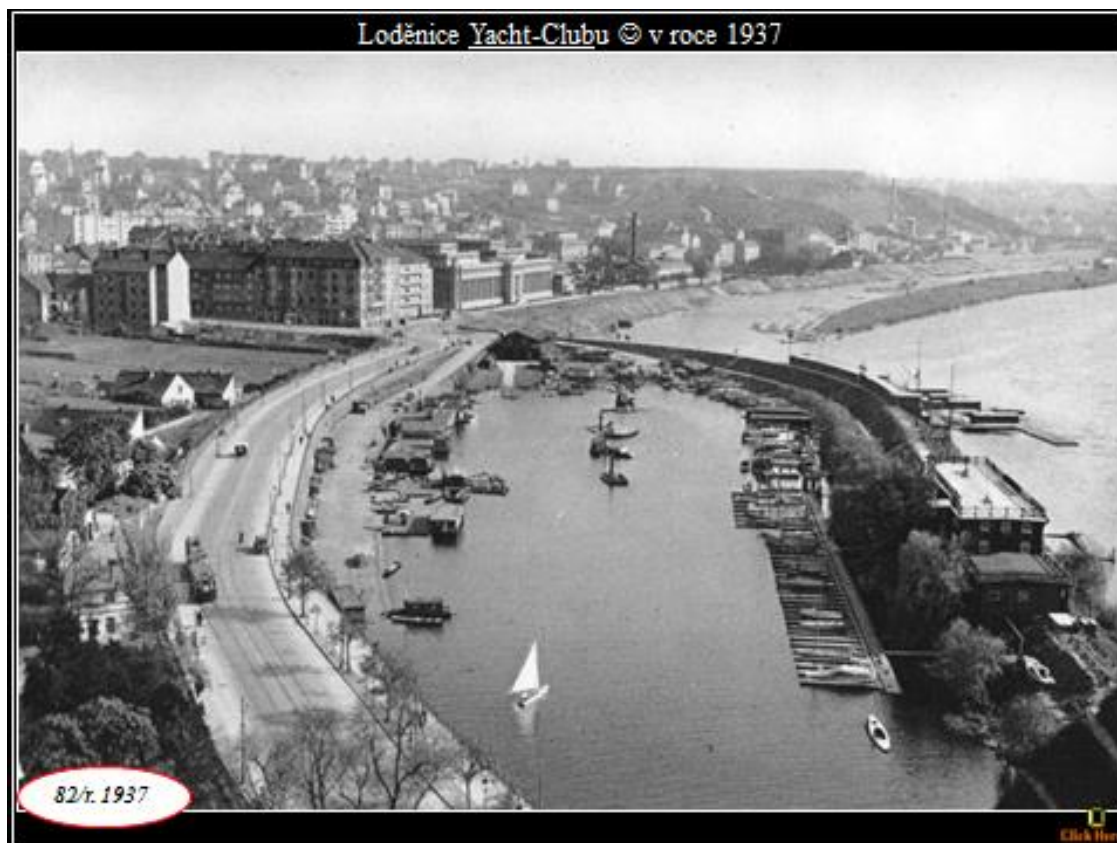

Kreslil J. Bidlo

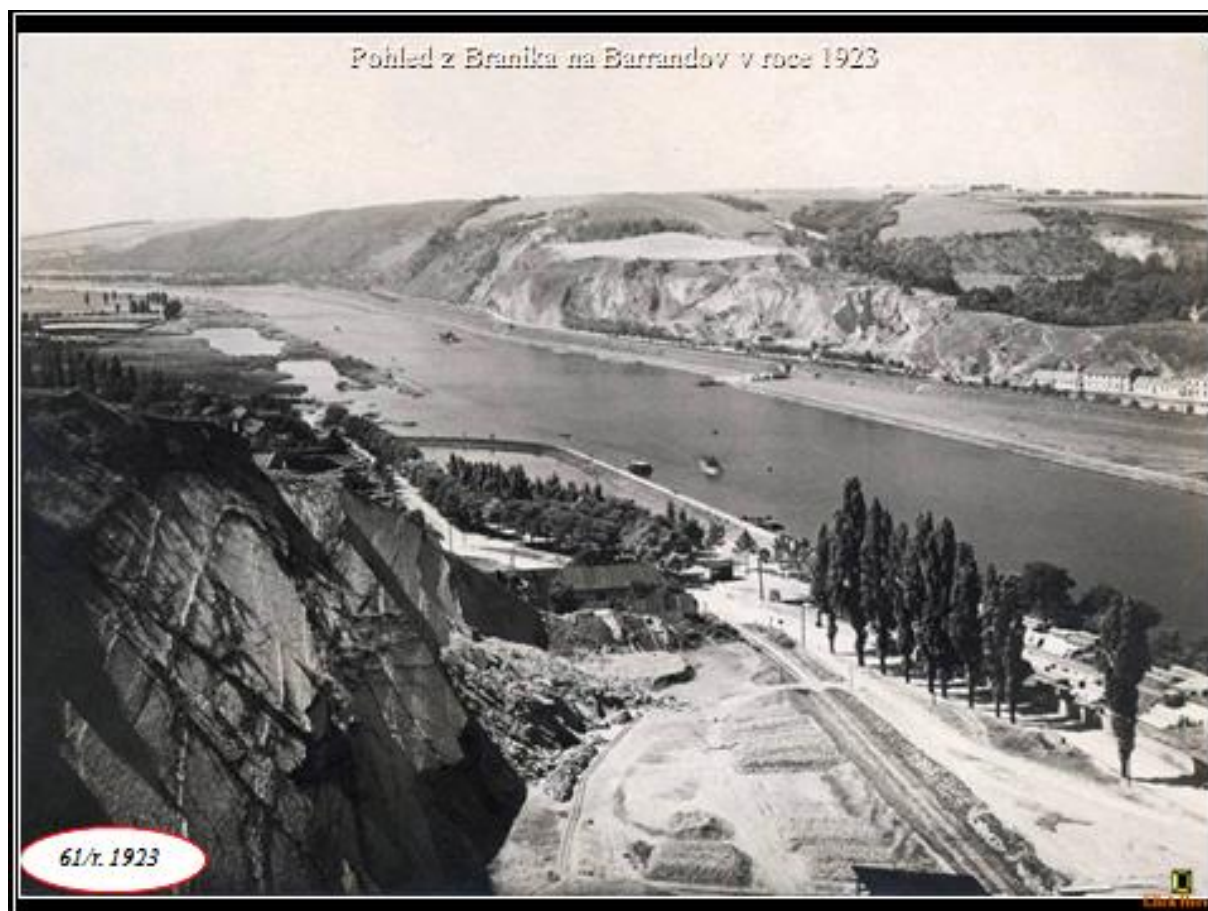
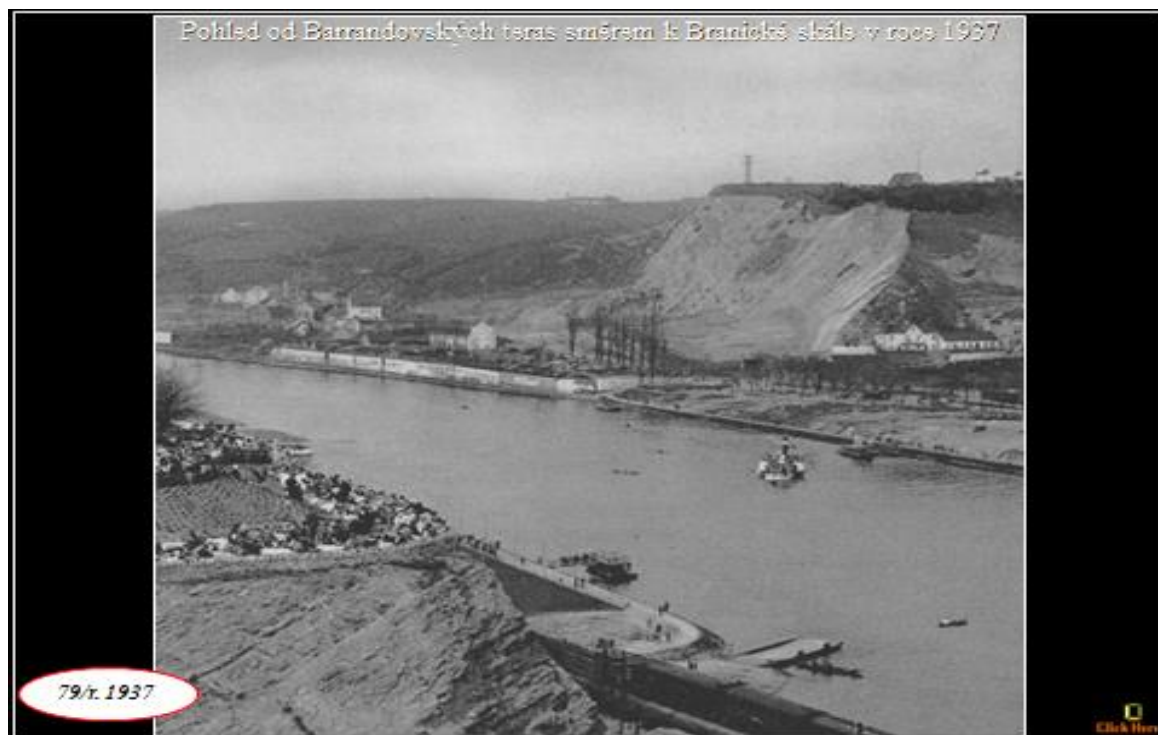
„A dědečku, kdypak vy vlastně půjdete doopravdy do penze?“
„Koukej se, už špatně vidím, špatně slyším, a už mi to tak dobře nemyslí. Tak co já bych, chudák, v té pensí dělal?“

Historické fotografie

Některé hodnoty jsou neměnné. O tom svědčí fotografie naší Alma Mater z roku 1937

...ale to okolí se za tu dobu přece jen trochu změnilo, jakož i my.

Podolské nábřeží cca 1920

Pohled z Branické stáky na Žluté lázně 1928

